

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2925/2554

พนักงานอัยการจังหวัดฉะเชิงเทรา โจทก์ นายสุทิน คำวางษ์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 82, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 295, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยใช้อาวุธมีดแทงผู้เสียหายที่บริเวณซี่โครงซ้ายและไหล่ซ้ายและพยายามใช้อาวุธมีดปาดคอ โดยเจตนาฆ่า จำเลยกระทำไปตลอดแล้ว แต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผลให้ผู้เสียหายถึงแก่ความตาย การที่จำเลยยังมิใช้อาวุธมีดแทงทำร้ายผู้เสียหายต่อไปจนถึงแก่ความตาย จำเลยก็ยังคงต้องรับโทษสำหรับความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่นที่ได้กระทำไปแล้ว ส่วนการที่จำเลยช่วยนำผู้เสียหายไปส่งโรงพยาบาลและดูแลผู้เสียหายในระหว่างที่รักษาตัวนั้น เมื่อการกระทำของจำเลยบรรลุผลเป็นการพยายามฆ่าผู้เสียหาย ซึ่งกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดแล้ว กรณีจึงมิใช่การกระทำความผิดของจำเลยยังไม่บรรลุผล ไม่เป็นการกลับใจแก้ไขไม่ให้การกระทำนั้นบรรลุผล ในอันที่จะไม่ต้องรับโทษสำหรับการพยายามกระทำความผิดนั้น ตาม ป.อ. มาตรา 82

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 80, 288 ใช้อาวุธมีดของกลาง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 295 จำคุก 1 ปี จำเลยให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวน เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 หนึ่งในสาม คงจำคุก 8 เดือน ข้อหาและคำขออื่นให้ยก คืบของกลางให้แก่เจ้าของ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ประกอบมาตรา 80 ให้จำคุก 12 ปี ลดโทษให้หนึ่งในสาม คงจำคุก 8 ปี นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า จำเลยได้ยับยั้งเสียเองไม่กระทำการให้ตลอด หรือกลับใจแก้ไขไม่ให้การกระทำบรรลุผลในอันที่จะไม่ต้องรับโทษในความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่น ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 82 หรือไม่ ซึ่งจำเลยฎีกาว่า จำเลยได้หยุดทำร้ายผู้เสียหายเองและได้ร้องขอความช่วยเหลือ พร้อมกับอุ้มผู้เสียหายลงจากบ้านเพื่อนำส่งโรงพยาบาล กระทั่งนายนาภิกับนางไฉน กลับมาพบและช่วยนำผู้เสียหายส่งโรงพยาบาล เมื่อถึงโรงพยาบาลจำเลยก็คอยเฝ้าดูแลผู้เสียหายอย่างใกล้ชิดด้วยความห่วงใย จนกระทั่งผู้เสียหายฟื้นขึ้นอันตรายเห็นว่า การที่จำเลยใช้อาวุธมีดแทงทำร้ายผู้เสียหายโดยเจตนาฆ่าดังกล่าว จำเลยได้กระทำโดยตลอดแล้ว แต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผลให้ผู้เสียหายถึงแก่ความตายซึ่งเป็นการพยายามกระทำความผิด เมื่อจำเลยยังมิใช้อาวุธมีดดังกล่าวแทงทำร้ายผู้เสียหายต่อไปจนถึงแก่ความตาย จำเลยก็ยังคงต้องรับโทษสำหรับความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่นที่ได้กระทำไปแล้ว ส่วนการที่จำเลยช่วยนำผู้เสียหายไปส่งโรงพยาบาลและดูแลผู้เสียหายในระหว่างที่รักษาตัวที่โรงพยาบาล ซึ่งจำเลยอ้างว่าเป็นการกลับใจแก้ไขไม่ให้การกระทำบรรลุผลนั้น เมื่อการกระทำของจำเลยบรรลุผลเป็นการพยายามฆ่าผู้เสียหาย ซึ่งกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดแล้ว กรณีจึงมิใช่การกระทำความผิดของจำเลยยังไม่บรรลุผล ข้ออ้างของจำเลยดังกล่าวไม่เป็นการกลับใจแก้ไขไม่ให้การกระทำนั้นบรรลุผล ในอันที่จะ

ไม่ต้องรับโทษสำหรับการพยายามกระทำความผิดนั้น ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 82 ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษาลงโทษจำเลยฐานพยายามฆ่าผู้อื่นชอบแล้ว ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

รพจน์ วิไลชนม์ · อนันต์ ชุมวิสูตร · นิพนธ์ ใจสำราญ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2925/2554>